

VOSSSEN

EXPEDITIE
IN HET LAND VAN
Reynaert
VOSSSEN

Lijst met kunstwerken beeldenpark Singelberg en beeldentuin Jachthuis

Pablo Atchugarry, *Movimiento en el mundo*

Michaël Aerts, *De schandpaal*

Antonio Seguí, *Tango*

Wim Delvoye, *De fontein van Kallo*

Pablo Atchugarry, *Via dolorosa*

Hubert Minnebo, *Hun doelgerichte zekerheid lag zongewijzerd vast*

Jef Mouton, *Over 't water: een milestone*

Wim Delvoye, *Chantier*

Sophie Ryder, *Rising*

Roel d'Haese, *De bezweerder*

Chantal Grard, *Hallucigenia*

Francine Grard Van Mieghem, *Pallas Athena*

Jean Michel Folon, *Vliegen*

Georges Grard, *Vrouw die naar de zon kijkt*

Hélene Jacobowitz, *Lentesymfonie*

René Julien, *De pendelaarsters*

Mariette Teugels, *Hommage aan Isidora Duncan*

Paul Van Hoeydonck, *De robot en zijn planeet*

Jef Van Tuerenhout, *Vogelkop*

Atelier van Lieshout, *Jan zonder vrees / WW3*

Sophie Ryder, *Lovers on horseback*

Panamarenko, *Scimitar*

Reinoud d'Haese, Hortense - *Il faut laisser rejaillir le refoulé 3*

Kunstwerken beeldentuin Jachthuis

Sophie Ryder, *Blue Eye*

Sophie Ryder, *Dancing Ladies*

Wilfried Pas, *Engel des dood*

Nadia Naveau, *Roman Riots*

Nadia Naveau, *Figaro's Triumph*

SOPHIE RYDER

“There is little doubt that 20th and 21st century British sculpture has been one of the defining forces of contemporary art. Sophie Ryder has been one of the most original forces contributing to this tradition.”

Peter Murray CBE, Founding and Executive Director of Yorkshire Sculpture Park

Sophie Ryder's world is one of animals and mystical creatures constructed from wet plaster, old machine parts, scavenged toys, tangled wire, torn scraps of paper and acid baths. Her hybrid beings are steeped in mythology and cultural symbolism and yet at once they are tender and self-aware, resonating on an immediate and human level.

Ryder is renowned for developing the Lady Hare, a hybrid with the head of a hare, as a counterpart to the Minotaur of Greek Mythology. Her anthropomorphic characters are used both to explore the human condition and as a metaphor for Ryder's own feelings. Indeed the Lady Hare's body is based on Ryder's own, imbuing it with a personal significance that transcends the limitations of the autobiographical.

Ryder was the youngest student after JMW Turner ever to be admitted for the Royal Academy of Arts. After her studies Ryder was invited to be Artist in Residence at Yorkshire Sculpture Park. Since graduating in 1986, Ryder has shown her work all over the world including major outdoor exhibitions at Yorkshire Sculpture Park, UK; Blickachsen, Germany; Frederik Meijer Sculpture Park, USA; Pilane, Sweden and Salisbury Cathedral, UK.

SOPHIE RYDER

Lovers on Horseback

Sophie Ryder says of this sculpture: 'The Lovers sit in quiet contemplation, The Minotaur's hands gently resting on his lover's leg and his chin lovingly resting on the top of her head. The Horse features quite often in my work. Most often he has one or two people sitting on him or interacting with him in some way. There is something about the friendship and love a horse can give which is quite remarkable, especially considering their size compared to us'.

Eye

Sophie Ryder's 'wire drawings' are three-dimensional sketches in space. Her series of works depicting surreal floating eyes are especially intriguing. With the passage of time, Ryder has instilled in her wire drawings an ever higher degree of technical and stylistic complexity. Her control over the medium is now absolute. Sculptures in their own right, installed against an open sky, they masterfully use wire as line and shading to achieve a mesmerising end with fantastic illusory power.

The artist's piece, simply titled Eye, presents a realistic rendition of the human eye as though it were a charcoal illustration ripped from a sketchbook and suspended in the middle of a field. The artist's chosen medium and design aesthetic leave many holes in the sculptural work to seem almost like a window. It complements the landscape, adding a surreal effect.

Dancing Ladies

Ryder's image of the Lady Hare has subtly changed over the years. Once upon a time, her hare's head and woman's body were seamlessly joined, making her into a mysterious hybrid creature, not entirely of this world but nevertheless not completely separate from it. Now, though, she wears the head as a mask that hides her face but shows that beneath she is actually a real woman, not the mythical creature she once seemed. Ryder's work continues its exploration of the female psyche and sexuality and frequently references the artist's own body as it morphs with the powerful energy and form of the hare. The Dancing Ladies are dancing happily, revelling in the freedom their hare masks provide them.

Rising

Ryder is probably best known for her huge wire sculptures. They are simultaneously transparent and opaque. The Lady Hare is lifting herself up, arching her back as she does so. The second Lady Hare inside, only visible when the light is behind the sculpture is not a baby, it is her alter ego.

NADIA NAVEAU

Text from BASE-ALPHA GALLERY | Kattenberg 12 | B-2140 Antwerp | www.basealphagallery.com

CURRICULUM VITAE

Belgium, °1975 Lives and works in Antwerp and Saint-Bonnet-Tronçais, France

Education

1999 – 2001 HISK, Higher Institute of Fine Arts, Antwerp, Belgium

1994 – 1998 Royal Academy of fine Arts, Antwerp, Belgium.

Selected solo exhibitions

- 2018 Art-Brussels, Base-Alpha Gallery, Brussels, (BE)
'Funny Five Minutes', Base-Alpha Gallery, Antwerp, (BE)
- 2017 'I presume', Nadia Naveau and Remy Jungerman, Galerie Sanaa, Utrecht,(NL)
- 2016 'I Spy with my little eye', Base-Alpha Gallery, Antwerp, (BE)
- 2015 Art-Brussels, Base-Alpha Gallery, Brussels, (BE)
- 2014 'Deaf Ted, Danoota and me', Base-Alpha Gallery, Antwerp, (BE)
- 2012 'New Art in Antwerp', center for contemporary artistic expressions, A Random Sample', M HKA, Antwerp, (BE), 'Be prepared Bunnykins', Base-Alpha Gallery, Antwerp, (BE)
- 2011 'Art Fort/Fort Art', curated by Mark Ruyters, fort V Edegem, (BE)
- 2010 'Nadia Naveau', De Garage, Mechelen (BE) 'The Hermitage', Artist Retreat, Sarasota, Florida, (USA)
2009 'Centurion City', Base-Alpha Gallery, Antwerp (BE)
'Beyond Baroque', SM's, Stedelijk Museum, 's-Hertogenbosch, (NL)
'Joker's Market', Annahakkensgallery, Amsterdam, (NL)
- 2008 'Aux Armes Et Caetera', Base-Alpha Gallery, Antwerp (BE) 'Line-art', Base-Alpha Gallery, (BE)
'Le Salon du Plaisir', Van Wijngaarden/Hakkens, Amsterdam (NL)

Selected group exhibitions

- 2018 'Sanguine, Bloedrood', Luc Tuymans ON Baroque, M HKA, Antwerp (BE) 2017
'10 Years Base-Alpha Gallery // Part I: Artists of the Gallery', Base-Alpha Gallery, Antwerp, (BE)
'Façade Middelburg,(NL)
'Between Earth and Heaven II, A tribute to Willy Van Den Bussche', De Lombard, Brugges,(BE)
'Bastion 10', Groupshow in collaboration with S.M.A.K, Menen, (BE)
'Billboard Project', KASKA, Antwerp, (BE)
'Le temps d'une chanson. (En dansant la Belgonaise)',Belgonaise building, Brussels,(BE)
Presentation at the residence of the Belgian Embassy, Den Haag,(NL)

- 'Het Wilde Westen van Buffalo Bill tot Bobbejaan' De Warande/Venetiaanse gaanderijen,
Turnhout/Ostend, (BE)
- 'Kunst Als Erekleed-The Emperors New Clothes', KASKA, Antwerp, (BE)
- 'No Modular No More', Vierkante Zaal, Sint Niklaas, (BE) 'Art's Birthday', M HKA, Antwerp, (BE)
- 2017 'Duikboot', curated by Sergio Servellon, KASKA, Antwerp, (BE)
- 2016 '11 Kunstenaars Tegen De Muur', curated by Lieven Segers, public space of Antwerp,(BE)
- 'Wake Up And Dream, Etage 22, Antwerp Tower, Antwerp,(BE)
- 'Ten Dans', curated by Lieven Segers, CC Maasmechelen,(BE)
- London-Art Fair, Base-Alpha Gallery, London,(UK)
- 'De Modernen,Uitverkoren', Fabiolazaal, Antwerp,(BE) IKO, Hoogstraten, (BE)
- 2015 '@Yourservice', Egmontpaleis, Brussels,(BE)
- 'Teardrops In My Eyes', Base-Apha Gallery, Antwerp,(BE)
- 'Blickachsen 10', curated by Sara Weyns & Lieven Segers, Sculptuurbiënnale, Bad Homburg,(D)
- 'Vormidable', curated by Stef Van Bellingen Museum Beelden aan Zee, Den Haag,(NL)
- '120 Minutes' curated by Lieven Segers, Art Brussels, Brussels, (BE)
- 'Above Reality', curated by Hans van der Ham, Garage Rotterdam (NL)
- 'A Belgian Politician', Marion De Cannière, Antwerp, (BE)
- 'Occupied Emotions', Broelmuseum, Kortrijk, (BE)
- 'Little Hisk', curated by Ulli Lindmayr, Antwerpen (BE)

Nadia Naveau, Roman Riots, 2010, epoxy en staal, 800 x 280 x 150 cm

ROMAN RIOTS

Jeroen Olyslaegers

Wanneer Nadia Naveau een monument maakt, mag je verwachten dat het woord 'monument' immer het woord 'moment' in zijn buik draagt. Haar werk gaat wat mij betreft over transformatie, een transformatie die zich voor onze ogen lijkt te voltrekken, alsof de beelden leven, alsof het proces dat de kunstenares met haar knedende handen op gang heeft gebracht nu op eigen houtje wordt verder gezet door de beelden zelf. Het ademt, het beweegt. Hier en daar stollen er dingen, nemen ze een vorm aan, worden ze receptief en ontvangen ze onze blik. Maar zodra we een stap achteruit zetten, bewegen ze opnieuw; worden ze actief en ontglippen op een magische manier aan ons kijken. Haar beelden en beeldengroepen slingeren zo gracieus tussen het monumentale en een momentopname.

Roman Riots, het beeld dat ze voor deze tentoonstelling heeft gemaakt, is een meesterwerk, omdat ze zich hier meet met de Meesters of beter: de restauratie van de Meesters, wat ons nog rest van hun werk. Het is gebaseerd op een beeldengroep die ooit de tempel van Zeus verfraaid heeft en nu slechts gedeeltelijk in een reconstructie te bewonderen valt in Griekenland. Het beeldt de zogenaamde Centauremachie af, de strijd tussen de Lapithen en de Centauren. Ovidius heeft het in het twaalfde boek van zijn Metamorfosen over een compleet uit de hand gelopen huwelijksfeest waarbij de Centauren, half man half paard, niet meteen goed tegen de grote hoeveelheid wijn kunnen en in dronken razernij de bruid en alle andere aanwezige vrouwen proberen te verkrachten. De gereconstrueerde beeldengroep van de tempel van Zeus stelt Apollo centraal die met opgeheven arm de orde probeert te herstellen. Hij vormt de verticale as van het beeld. Links naast hem staan de Lapithen, rechts de Centauren, samen geschikt op de horizontale lijn. Nadia geraakte gefascineerd door de monumentaliteit van het beeld, of beter gesteld: door de gereconstrueerde monumentaliteit er van. Omdat er behoorlijk wat stukken ontbreken hebben de archeologen een metalen raderwerk aangebracht die de verschillende delen en brokstukken bij elkaar houdt en de beelden tot een beeldengroep smeedt. Het is dat

raderwerk dat ook Roman Riots structureert terwijl elk beeld van dit monument verwijst naar de originele beeldengroep. Hier wordt de structuur de sokkel en bepaalt op die manier het spel van vormen en lijnen. Ovalen en cirkels worden er aan toegevoegd en zo wordt het organische met het strakke afgewisseld. Nadia blijkt deze geërfde structuur te gebruiken om haar eigen beeldentaal te vervolmaken. We zien het voor onze ogen gebeuren, twijfelend en kantelend tussen moment en perspectief, tussen traditie en eigenzinnigheid.

Van bij het begin introduceert de kunstenaar hierbij een reflectie over monumentaliteit en over de traditie en haar mythen en wat ons daar nog van rest. In tijden waar elke geschiedenis als een reconstructie wordt beschouwd en waar de godenwereld en de mythen van de Oude Grieken ogenschijnlijk geen rol meer spelen is dat op zich al een fascinerend statement. In zekere zin is het werk van de Romein Ovidius ook al een reconstructie. Zijn Metamorfozen vervlechten zich met de traditie van de Grieken en ze vormen een van onze belangrijkste bronnen over een denken dat al in de tijd van de Romeinen begon te vervagen. Maar ook de Centaurenmachie als beeldengroep lijkt met de ordebrengende Apollo een ode aan de rationaliteit te brengen, verheven boven al die fabeldieren, die dronkenschap en chaos. Misschien was dat dus ook dat al een terugblik, en verwijst de horizontale as met al die bezopen Centauren naar de tijd van de 'white goddess' waar de dichter Robert Graves zoveel over geschreven heeft, de tijd 'toen de dieren nog spraken', en vormt het op de horizontale as met Apollo in het midden een triomf van de nieuwe periode waar ratio en logica uittorenen boven het gewemel van al dat irrationele beesten. Misschien bestaat elk omgaan met de traditie van bij het begin wel uit reconstructie en transformatie.

Dat lijkt Nadia Naveau in ieder geval te suggereren. Haar Apollo heeft een motorhelm op, klaar om met een Formule 1-wagen weg te scheuren als een moderne gladiator. De sokkel onder Apollo wordt bij haar de voorkant van een ouderwetse Rolls Royce die dan tijdens het werkproces verder is getransformeerd. Rechts krijgt een centaur een ouderwetse duikhelm op en brengt zo bij deze schrijver Jules Verne in herinnering met zijn 20.000 mijlen onder zee. En in het midden van de linkerkant zien we cartoonfiguur Popeye, de Hercules of Hercules uit de twintigste eeuw, die bij het boetsen zelf uit de materie is gekomen, zichzelf bij wijze van spreken geboetseerd heeft, zichzelf opdringt. Strijd en avontuur worden afgebeeld, brood en spelen, een meer 'Romeinse' kijk op de Griekse oudheid. A real 'roman riot'.

Wie het werk van Nadia Naveau kent kijkt niet meer verbaasd op bij het vloeiend samengaan tussen 'klassieke' motieven en cartoonbeelden. In haar oeuvre wemelen Marge Simpson, geile cowgirls, de Kerstman uit een oude Coca Cola-advertentie en andere fabeldieren uit de mediacultuur. Maar hier krijgen ze nog een diepere betekenis; ze meten zich niet alleen met de Oudheid, maar laten zich transformeren en vertalen in een eindeloze loop. In een zekere zin vormen ze resten van het klassieke Griekenland, als visuele oprispingen van een ver maar misschien wel permanent onverwerkt verleden, iets dat komt spoken wanneer je een archeologisch museum bezoekt of Ovidius leest. Ze zijn geen cynische reflectie op de dolle, permanent versnelde tijd die de onze is en ze vormen evenmin een of andere milde satire. Ik zie vooral levensvreugde, een ode aan het scheppen en de verbeelding.

En de kleur van Roman Riots maakt het feest compleet. Nadia kan behoorlijk onverschrokken zijn in haar kleurkeuze. Zij is de enige beeldhouwer van wiens werk ik in mijn buik zou willen opslaan, die mij doet verlangen naar snoepgoed, taarten en nog meer zoetheid. Wat zij hier met kleur teweeg brengt roept andere sensaties op. Wit aan de voorkant, hemelblauw aan de achterkant. Dit werk zal zinderen in de zon. Het is Griekenland in zekere zin; maar dan als een collectieve hallucinatie. Het onderscheid tussen voor- en achterkant mag misschien als een knipoog gelden naar sensuele dagdromen, naar een Zuid-Europa waar witte beelden tot leven komen in een zinderende hitte, onder een permanent en keihard blauw.

Wie hier naar kijkt riskeert een trip door tijd en ruimte, een tijd waar de (fabel)dieren nog spraken en beelden levend werden. Wie hier naar kijkt blijft kijken, beleeft het moment, hoopt misschien dat er een nieuwe mythische transformatie voor zijn of haar eigen ogen voltrekt. Wie naar dit monument kijkt, maar dan écht goed kijkt, wordt misschien wel zelf getransformeerd.

JAN FABRE

Ruim 40 jaar neemt Jan Fabre (1958, Antwerpen) een toonaangevende positie in als één van de meest innovatieve en grensverleggende personen uit de internationale hedendaagse kunstscène. Als beeldend kunstenaar, theatermaker en auteur ontwikkelde hij een hoogst persoonlijke wereld met een eigen betekenisstelsel van terugkerende motieven en figuren. Beïnvloed door het onderzoek van entomoloog Jean-Henri Fabre (1823-1915), was Jan Fabre reeds op jonge leeftijd gefascineerd door de wereld van insecten en andere kleine wezens. Eind de jaren zeventig, gedurende zijn opleiding aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten Antwerpen en aan het Stedelijk Instituut voor Sierkunsten en Ambachten te Antwerpen, verkende hij manieren waarop hij het menselijke lichaam kon betrekken bij zijn onderzoek. Zijn eigen performances en acties, van 1976 tot op heden, waren altijd richtinggevend voor zijn artistiek discours. Jan Fabre's taal bevat een verscheidenheid aan materialen en bevindt zich in een geheel eigen wereld, bewoond door lichamen in een wankel evenwicht tussen de tegengestelde krachten die de natuurlijke existentie typeren. Metamorfose is een sleutelbegrip in Fabre's gedachtewereld, waarbij het animaal en menselijk leven voortdurend interageren. Via zijn auteursteksten en nachtelijke notities, welke gebundeld uitgegeven worden in de Nachtboeken, geeft hij een inzage in zijn manier van denken en handelen. Als een consiliëntie kunstenaar bracht hij performance kunst en theater samen. Jan Fabre heeft het idioom van het theater veranderd door real time en real action op het podium te brengen. Na zijn historische acht uur durende productie "Het is theater zoals te verwachten en voorzien was" (1982) en de vier uren durende productie "De macht der theaterlijke dwaasheden"(1984), bracht hij zijn werk tot een nieuw hoogtepunt met de monumentale "Mount Olympus. To glorify the cult of tragedy, a 24-hour performance" (2015).

Jan Fabre geniet erkenning bij een wereldwijd publiek dankzij onder meer het kasteel "Tivoli" (1990) en permanente publieke werken op historisch belangrijke locaties, zoals "Heaven of Delight" (2002) in het Koninklijk Paleis te Brussel, "De blik binnenin (Het Uur Blauw)" (2011 – 2013) in de Koninklijke trap van de Koninklijke Musea voor Schone Kunsten van België en zijn laatste installatie in de Onze-Lieve-Vrouwe Kathedraal in Antwerpen met "De man die het kruis draagt" (2015).

Hij is bekend van solotentoonstellingen als "Homo Faber" (KMSKA, Antwerpen, 2006), "Hortus / Corpus" (Kröller-Müller Museum, Otterlo, 2011) en "Stigmata. Actions and Performances, 1976–2013" (MAXXI, Rome, 2013; M HKA, Antwerpen, 2015; MAC, Lyon, 2016). Hij was de eerste levende kunstenaar die een grootschalige tentoonstelling presenteerde in het Louvre ("L'ange de la métamorphose", 2008). Het gekende ensemble "Het Uur Blauw (1977 – 1992)" werd reeds getoond in het Kunsthistorisches Museum in Wenen (2011), in het Musée d'Art Moderne van Saint-Etienne (2012) en in het Busan Museum of Art (2013). Zijn onderzoek naar the most sexy part of the body, het brein, werd gepresenteerd in de solo tentoonstellingen "Anthropology of a planet" (Palazzo Benzon, Venetië, 2007), "From the Cellar to the Attic, From the Feet to the Brain" (Kunsthhaus Bregenz, 2008; Arsenale Novissimo, Venetië, 2009), en "PIETAS" (Nuova Scuola Grande di Santa Maria della Misericordia, Venetië, 2011; Parkloods Park Spoor Noord, Antwerpen, 2012). De twee reeksen mozaïeken, "Tribute to Hieronymus Bosch in Congo" (2011 – 2013) en "Tribute to Belgian Congo" (2010– 2013), gemaakt met de schildjes van de juweelkever, werden getoond in het PinchukArtCentre in Kiev (2013), het Palais des Beaux-Arts in Rijsel (2013) en reist naar 's-Hertogenbosch ter ere van "Jheronimus Bosch 500" (opening juni 2016).

Jan Fabre is eveneens uitgenodigd om een grootschalige tentoonstelling te creëren in The State Hermitage Museum in St. Petersburg ("Jan Fabre. Knight of Despair / Warrior of Beauty", opening oktober 2016).

Jan Fabre :

Hoofdstuk IV (brons) (2010) (Reeks : Hoofdstukken I-XVIII)

Materiaal : gepolijst brons

Afmetingen : 64 x 25 x 27 cm

Installatiezicht : Jan Fabre. Chapitres I-XVIII. Cires & Bronzes (14 Maa 2010 - 2 Mei 2010)

Fotograaf : Pat Verbruggen

Copyright : Angelos bvba

Notitie werk : Courtesy Galerie Guy Pieters, Sint-Martens-Latem

Jan Fabre :

Hoofdstuk IX (brons) (2010) (Reeks : Hoofdstukken I-XVIII)

Materiaal : gepolijst brons

Afmetingen : 78 x 29 x 74 cm

Installatiezicht : Jan Fabre. Chapitres I-XVIII. Cires & Bronzes (14 Maa 2010 - 2 Mei 2010)

Fotograaf : Pat Verbruggen

Collectie : Collectie Kröller-Müller Museum

Copyright : Angelos bvba

Jan Fabre :

Hoofdstuk X (brons) (2010) (Reeks : Hoofdstukken I-XVIII)

Materiaal : gepolijst brons

Afmetingen : 116 x 53 x 64 cm

Installatiezicht : Jan Fabre. Chapitres I-XVIII. Cires & Bronzes (14 Maa 2010 - 2 Mei 2010)

Fotograaf : Pat Verbruggen

Copyright : Angelos bvba

Notitie werk : Courtesy Galerie Guy Pieters, Sint-Martens-Latem

Jan Fabre :

Hoofdstuk XII (brons) (2010) (Reeks : Hoofdstukken I-XVIII)

Materiaal : gepolijst brons

Afmetingen : 42 x 26 x 25 cm

Installatiezicht : Jan Fabre. Chapitres I-XVIII. Cires & Bronzes (14 Maa 2010 - 2 Mei 2010)

Fotograaf : Pat Verbruggen

Copyright : Angelos bvba

Notitie werk : Courtesy Galerie Guy Pieters, Sint-Martens-Latem

Jan Fabre :

Hoofdstuk XVI (brons) (2010) (Reeks : Hoofdstukken I-XVIII)

Materiaal : gepolijst brons

Afmetingen : 127 x 22 x 67 cm

Installatiezicht : Jan Fabre. Chapitres I-XVIII. Cires & Bronzes (14 Maa 2010 - 2 Mei 2010)

Fotograaf : Pat Verbruggen

Copyright : Angelos bvba

Notitie werk : Courtesy Galerie Guy Pieters, Sint-Martens-Latem

Jan Fabre :

Hoofdstuk XVIII (brons) (2010) (Reeks : Hoofdstukken I-XVIII)

Materiaal : gepolijst brons

Afmetingen : 51 x 32 x 31 cm

Installatiezicht : Jan Fabre. Chapitres I-XVIII. Cires & Bronzes (14 Maa 2010 - 2 Mei 2010)

Fotograaf : Pat Verbruggen

Collectie : Collectie Kröller-Müller Museum

Copyright : Angelos bvba